

Volk se nekaj opravičuje, da se mu je zareklo, a lev mu veli, naj gre še po zadnjo četrto vola, kjer je ukradel pleče. »Danes imam mnogo gostov. Le hiti!«

Volk žalostno prižvižga iz levje jame in še bolj žalostno, odide, ko ve, da je mesar prodal že obe četrti in ostalo pleče, za ukradeno pleče ga pa čaka za hišnim oglom s puško in hlapec s kolom.

Jazbec je kralja branil mešic, ki so ga nadlegovale, ko je užival zajčka in pleče, potem se je vrnil na svoj dom. Malone pred jazbino ga je čakal volk in vprašal: »Ali si bil tudi povabljen?«

»Sem bil in nisem bil, kaj vem?«

»No prav! Narobe svet. Dosti res nisi zaslužil. A tega si nisem mislil, da pri gospodi zaležejo tudi same besede.«

»Ako je v njih kaj srčne dobrote,« de jazbec pomirljivo. Volk je bil drugačnih misli: »Srčno dobroto, hm, pa jo ugrizni, če moreš!«

»Kolikor ti darovano pleče,« ugovarja jazbec že na hišnem pragu in hiti domačim pripovedovat, kako se mu je godilo v posetih pri levu.

Mrazek.

Mrazek je pokukal v izbo:

»Oj, Marička, dober dan!

Veš, prišel sem ti povedat,

da je solnček res bolan.

Zdaj bom jaz, Marička moja,

hodil k tebi vasovat,

rož ledenih v dar ti nosil,

ker močno imam te rad!«

Nič Marička ni dejala;

mamica je naskrivaj

zakurila peč in mrazek

zbežal v sebe je nazaj!

Mirko Kunčič.

Pastirička in Janezek.

»Kam pa, kam, gospodek?«

vprašala je ptička.

»V šolo pot me vodi,

ljuba pastirička.«

»Ali znaš vse dobro?

Mršiš si obrvi...«

»Kaj me nadleguješ?

Znaš, da jaz sem prvi!«

»Mislim si, da prvi,

toda med lenuhil

Taki učenjaki

so navadno gluhi.«

Albin Čebular.

